

با آمادگی روانی اقدام به فرزندآوری کنید

تهران (پانا) - یک پژوهشگر روان درمانی فراتشخیصی با اشاره به اهمیت رابطه عاطفی ایمن میان والدین و فرزندان در جلوگیری از ایجاد آسیب‌های روانی برای فرزندان، گفت: خانواده‌هایی که بدون داشتن آمادگی روحی و روانی اقدام به فرزندآوری می‌کنند، در واقع نخستین گام آسیب به فرزند خود را برداشته‌اند، چراکه قرار نگرفتن فرزندان در رابطه پر مهر با والدین به‌ویژه در سال‌های ابتدایی تولد بسیار خطرناک و متأسفانه این امر در جامعه ما نادیده گرفته شده است.

به‌گزارش ایسنا، دکتر امیر لطفی حقیقت، اظهار کرد: در بسیاری از موارد، زوجین اقدام به فرزندآوری می‌کنند؛ اما آمادگی روحی و روانی برای پرورش و تربیت فرزند را ندارند. بعضا در حالی که زوجین نسبت به یکدیگر به پذیرش نرسیده‌اند اقدام به فرزندآوری کرده و بدون صرف وقت برای توجه و همدلی با فرزند او را بزرگ می‌کنند و این امر به شدت بر روی روابط بین فردی فرزند در آینده اثرگذار است.

عضو تیم تخصصی مشاوره ازدواج و زوج در انجمن ازدواج و خانواده کشور، با اشاره به اثرات بی‌توجهی عاطفی والدین به فرزندان در روابط آینده آنها، گفت: در چنین شرایطی، کودک از نظر روانی، فیزیکی و شخصیتی از جانب والدین و سپس از سوی محیط اجتماعی و مدرسه تایید نمی‌شود؛ چراکه در آغوش پر لطافت والدین قرار نداشته و این مساله بسیار خطرناک است که متأسفانه در جامعه ما نیز درگیری با این موضوع بسیار بالا است، به‌طوری که بعضا زوجین فرزندان خود را به‌شکل پر آسیبی بزرگ کرده‌اند؛ و از این‌رو فرزندان دچار خلاء عاطفی و عدم پذیرش هستند که این مسائل می‌تواند منجر به دل بستگی نا ایمن در آنها شود.

وی درباره تبعات ایجاد دلبستگی نا ایمن در کودکان، خاطرنشان کرد: وقتی دل‌بستگی‌های ناایمن برای افراد ایجاد شود، تله‌های روانی، ذهنی و شخصیتی در ذهن آنها شکل گرفته و به‌نوعی نا هنجاری روانی در قالب‌های مختلف و با میزان متفاوت برایشان ایجاد می‌شود. در ادامه نیز مشکلات فرد جدی‌تر شده و فرد دچار تله "رها شدگی" یا "وابستگی" یا "محرومیت هیجانی" و... می‌شود و برای پرکردن این خلاءها؛ به دنبال افراد دیگر می‌رود.

لطفی با بیان اینکه افراد دارای خلاءهای عاطفی، دچار آسیب روانی‌اند و نمی‌توانند جایگاه شایسته و درست خود را پیدا کنند و از این رو به دیگران پناه می‌برند، تصریح کرد: این پناه بردن به دیگران نیز به‌شکل وابستگی شدید و یا دگر آزاری نمایان می‌شود. بعضا این موضوعات را حتی می‌توان در ازدواج افراد نیز مشاهده کرد، به‌طوری که افراد به‌دلیل دلبستگی ناایمنی که در کودکی با والدین و به‌ویژه با مادر خود داشته‌اند به افراد نامناسبی برای ازدواج روی می‌آورند.

این روانشناس معتقد است که در این شرایط اغلب دختران به ایجاد روابط ناایمن روی آورده و دچار بحران بی‌ثباتی و لغزشهای رفتاری به‌شکل اعتماد بیش از اندازه و یا بی‌اعتمادی شدید به طرف مقابل می‌شوند و پسرها نیز معمولا دچار وابستگی شدید به جنس مخالف و یا بروز رفتارهای انزجاری شده و البته این موارد هیچ کدام مطلق نیست.

عضو تیم تخصصی مشاوره ازدواج و زوج در انجمن ازدواج و خانواده کشور، با تاکید بر لزوم حفظ احترام متقابل زوجین در برابر یکدیگر و در برابر فرزندان، خطاب به والدین توصیه کرد: پر کردن خلاءهای عاطفی فرزندان، احترام به آنها و ایجاد همدلی و پذیرش فرزندان بسیار مهم است. والدین باید با مطالعه و افزایش دانش خود نحوه تعامل با فرزندان را بیاموزند،

رفتار متعادلی در برخورد با فرزندان داشته باشند. کودک باید متوجه شود که از تمام لحاظ به ویژه از نظر روانی و عاطفی دارای امنیت کافی در خانواده است و خانواده باید به عنوان یک سیستم، کاملاً در تعادل، همراهی، همدلی و احترام متقابل پیش رود.